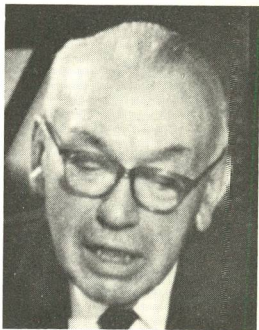

WULLUS, Armand, zich ook noemend Jacques Wullus-Rudiger, leraar en publicist (Leuven 20 mei 1893 - Brussel 6 mei 1969).

Na humaniora aan het St.-Pieterscollege te Leuven werd hij doctor in de Germaanse filologie aan de universiteit aldaar. In de Eerste Wereldoorlog nam hij dienst als vrijwilliger en eindigde als krijgsgevangene. Hij kwam geheel in de Franstalige sfeer terecht. Hij werd leraar aan het atheneum te Brussel, later taalleraar aan de Krijgsschool en docent in de diplomatieke geschiedenis aan de Hogere Handelsschool te Antwerpen. In de Tweede Wereldoorlog werd hij verbindingsofficier bij de Franse legerstaf.

Wullus-Rudiger trok vooral de aandacht door zijn heftige campagne tegen het Vlaams activisme. De onthullingen in zijn boeken *Un Livre Noir de*

la Trahison Activiste (1920) en Flamenpolitik (1921) berustten op de Duitse archieven die hij te Berlijn had ingezien en gefotocopieerd; bovendien schijnen de archieven van het 4de Duitse leger te zijn ontvreemd op het stationsemplacement te Mechelen. Wullus zette zijn archievenjacht voort en kwam in december 1924 op het spoor van de archieven van de Raad van Vlaanderen, die in de buurt van Leipzig onder de hoede van George P.M. Roose (z. aldaar) waren opgeborgen. De wijze waarop deze archieven in handen van Wullus zijn gekomen en in januari 1925 te Brussel aankwamen, is niet geheel opgehelderd, maar vast staat dat de Ligue Nationale pour l'Unité Belge het nodige geld heeft verschaft en als eigenaar werd beschouwd.

LITERATUUR : *Les Archives du Conseil de Flandre* (1928).

HENDRIK D. MOMMAERTS

WYNDAELE, Piet, *Jeune politique* (Diest, 2 maart